

عنوان مقاله:

تعییرات غلظت ذرات معلق هوای شهر تهران و اثرات آن

محل انتشار:

فصلنامه فرهنگ و ارتقای سلامت، دوره 7، شماره 3 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندها:

Center for Air Pollution Research (CAPR), Institute for Environmental Research (IER), Tehran University of Medical Sciences, Tehran, – محمدصادق حسنوند
 Department of Environmental Health Engineering, School of Public Health, Tehran University of .۲ :Islamic Republic of Iran

Department of Environmental Health Engineering, School of Public Health, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Islamic Republic – ساسان فریدی
 of Iran

Center for Air Pollution Research (CAPR), Institute for Environmental Research (IER), Tehran University of Medical Sciences, Tehran, – کاظم ندافی
 Department of Environmental Health Engineering, School of Public Health, Tehran University of .۲ :Islamic Republic of Iran

Center for Solid Waste Research (CSWR), Institute for Environmental Research (IER), Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Islamic – رضا یات
 Republic of Iran

Department of Environmental Health Engineering, School of Public Health, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Islamic – محمد خانی زاده
 Republic of Iran

Tehran Urban Planning and Research Center, Tehran Municipality, Tehran, Iran – فاطمه مومنی ها

Tehran Urban Planning and Research Center, Tehran Municipality, Tehran, Iran – عادل مکمل

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: مطالعه حاضر برای بررسی وضعیت ذرات معلق (PM_{2.5}) هوای شهر تهران طی سال های ۱۳۹۰ تا پایان ۱۴۰۱ طراحی شده است. روش: داده های ساعتی غلظت ذرات معلق (PM_{2.5}) هوای شهر تهران از تمامی ایستگاه های پایش کیفیت هوا متعلق به سازمان حفاظت محیط زیست و شرکت کنترل کیفیت هوا مورد بررسی قرار گرفت. اثرات این آلاینده هوا بر سلامت شامل تعداد موارد مرگ منتنسب توسط نرم افزارهای BenMAP-CE و AirQ+ و آخرين ويراست BenMAP-CE و AirQ+برآورد شد. همچنین هزینه های اقتصادي مرتبط با سلامت با استفاده از رویکرد ارزش آماری زندگی محاسبه شده است. یافته ها: وضعیت غلظت ذرات معلق (PM_{2.5}) هوای شهر تهران طی ۱۲ سال مورد بررسی (از سال ۱۳۹۰ تا پایان ۱۴۰۱) همواره با استانداردها فاصله بسیار زیادی داشته است (تقرباً ۵ الی ۸ برابر مقادیر سالیانه رهنمود جدید سازمان جهانی بهداشت و ۵/۲ (دو و نیم) الی ۵/۳ (سه و نیم) برابر استاندارد ملی) و شهروندان تهرانی مواجهه بالایی با این عامل خطر سلطان زا داشته اند. تعداد موارد مرگ منتنسب به PM_{2.5} هوای آزاد در شهر تهران در سال ۱۴۰۱ به حدود ۹۲۴۱ (۸۵۸۳-۹۶۴۷) مورد مرگ در افراد بالای ۲۵ سال رسیده است. همچنین خسارات اقتصادي ناشی از موارد مرگ منتنسب به PM_{2.5} هوای آزاد در شهر تهران در سال ۱۴۰۱ حدود ۵/۲ (دو و نیم) میلیارد دلار برآورد شده است. نتیجه گیری: با توجه به وضعیت نامطلوب کیفیت هوا در شهر تهران، برنامه ریزی و اجرای برنامه های علمی و عملی برای کاهش غلظت آلاینده های هوای شهر یک نیاز حیاتی محسوب می شود.

كلمات کلیدی:

Air Pollutants, Air Pollution, Particulate Matter, Risk Factors, آلاینده های هوای آلودگی هوای ذرات معلق، عوامل خطر

لينك ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1866965>

